

GHEORGHIU, TRAIAN

Fizician, profesor universitar

N. 19 febr. 1887, Craiova - m. 3 febr. 1968, București.

Studii: Școala *Traian* din Valea Vlăicii, Liceul *Carol I* din Craiova; Facultatea de Științe din București (1911, licențiat în științe fizico-chimice). Doctor în științe (1933).

Membru corespondent al Academiei Române (1948).

În perioada 1911-1919, lucrând ca asistent la laboratorul de electricitate al profesorului D. Bungețianu, obține alte două licențe în matematică și în științele juridice. În 1920 pleacă la Paris la specializare, unde urmează cursurile Școlii Superioare de electricitate și, în 1924, obține diploma de inginer. În perioada 1929-1933 lucrează la laboratorul profesorului Aimé Cotton de la Universitatea Sorbona și își pregătește teza de doctorat **Măsuri fonoelectrice cu celule fotoelectrice cu gaz**, pe care o susține în 1933.

Întors în țară, este numit conferențiar de electricitate și electrotehnică la Facultatea de Științe din București (1935) și la Școala Politehnică din București (1938, devenind ulterior profesor (1948). Între 1949-1960 a condus o secție de cercetări de electricitate în cadrul Institutului de Fizică din București; membru al Consiliului S.R.S.C. și al Societății de științe fizice din România. Profesor emerit.

Cercetările sale s-au axat mai ales pe probleme tehnologice și de metodică experimentală, cum sunt: absorbția luminii de către uleiurile minerale (1929); spectrul de absorbție al unor carburi aromatice (1933) și al benzenului în ultraviolet (1938); bachelizarea lemnului (1951); separarea staniului din aliaje pe cale electrică (1955); prepararea semiconductorilor cu siliciu (1956).

Opera: **Curs de electricitate experimentală** (1920); **Influence de la temperature sur l'absorbition du b enzene dans l'ultraviolet**, (Paris, 1938); **Cercetări asupra bachelizării lemnului** (1951); **Teoria câmpului electromagnetic** (1954).